13/05/2022

Ο Ναυπάκτου Ιερόθεος για την Κυριακή του Παραλύτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Με τίτλο “Οίκος Ελέους”, ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου και Τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Ιερόθεος εξέδωσε το γραπτό κήρυγμά του για την Κυριακή του Παραλύτου. “Παραμένοντας στην πνευματική Βηθεσδά, την Εκκλησία που είναι Οίκος Ελέους, έχοντας το πνεύμα της διαρκούς και φλογεράς μετανοίας, θα δεχθούμε την επίσκεψη του Θεανθρώπου Χριστού, που θα θεραπεύσει και θα φωτίσει την ύπαρξή μας”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

“Η ελπίδα μας, η σωτηρία μας, η δόξα μας είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός. Διά πρεσβειών των αγίων, των φίλων του Θεανθρώπου, μπορούμε και εμείς να θεραπευθούμε από την παράλυσή μας. Κανείς, απολύτως κανείς, άλλος δεν μπορεί να μας σώσει ούτε να μας βοηθήσει. Ο Χριστιανισμός στο θέμα αυτό είναι απόλυτος. Μόνον όσοι δέχονται αυτό το απόλυτο γίνονται τέλειοι”, υπογράμμισε ο

Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμά του:

«ἄγγελος γάρ κατά καιρόν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καί ἐτάρασσε τό ὕδωρ» (Ἰω. ε’, 4)

Αγαπητοί αδελφοί,

Στην κολυμβήθρα (στις στοές) της Βηθεσδά που υπήρχε στην προβατική πύλη «κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων» που περίμεναν την κάθοδο του αγγέλου για να απαλλαγούν από την αρρώστια τους.

Αυτήν την κολυμβήθρα επισκέφθηκε και ο Χριστός και θεράπευσε τον κατάκοιτο, που υπέφερε τριάντα οκτώ χρόνια. Τότε που ο άνθρωπος αυτός δεν είχε άνθρωπο για να τον βάλη πρώτον στην κολυμβήθρα, μετά την ταραχή του ύδατος από τον Άγγελο, τότε συνάντησε τον Θεάνθρωπο Χριστό. Τότε που δεν μπορούσε να εισέλθει στην κολυμβήθρα, μετά την κάθοδο του αγγέλου, αξιώθηκε να συναντήσει τον Κύριο των αγγέλων.

Οι άγιοι Πατέρες βλέπουν ένα συσχετισμό μεταξύ της κολυμβήθρας της Βηθεσδά και της κολυμβήθρας της Εκκλησίας, δηλαδή του αγίου Βαπτίσματος. Ο ιερός Χρυσόστομος λέγει ότι ο Χριστός με το θαύμα αυτό κάνει έναν υπαινιγμό του μυστηρίου του Βαπτίσματος. Δεν έχουν γραφή αυτά απλά και τυχαία, αλλά εικονίζουν και υποτυπώνουν όσα ανάγονται στο μέλλον.

«Έμελλε βάπτισμα δίδοσθαι, πολλήν δύναμιν έχον και δωρεάν μεγίστην, βάπτισμα πάσας αμαρτίας καθαίρον και αντί νεκρών ζώντας ποιούν».

Τα νερά της Βηθεσδά είχαν θαυματουργικές και όχι ιαματικές ιδιότητες, διότι δεν γίνονταν καλά όλοι όσοι εισέρχονταν, αλλά ο πρώτος που εισερχόταν, μετά την ταραχή του ύδατος από τον άγγελο. Όμως, το ύδωρ του Βαπτίσματος δέχεται την άκτιστη ενέργεια του Θεού, διά της οποίας ο άνθρωπος γίνεται μέλος του Σώματος του Χριστού.

Η κολυμβήθρα του Βαπτίσματος είναι η μήτρα της Εκκλησίας. Όπως στην μήτρα της μητέρας συλλαμβάνεται, κυοφορείται και γεννάται ο άνθρωπος, έτσι και στην κολυμβήθρα, την πνευματική μήτρα της Εκκλησίας συλλαμβάνεται, κυοφορείται και γεννάται πνευματικά ο άνθρωπος και γίνεται μέλος της Εκκλησίας.

Στην κολυμβήθρα της Βηθεσδά γίνονταν θαύματα που συνέβαιναν σε έναν άνθρωπο κάθε φορά, σε μια δεδομένη στιγμή και με την ενέργεια του αγγέλου.

Με την εμφάνιση όμως του Χριστού όλες αυτές οι συνθήκες άλλαξαν. Αυτός ο Ίδιος ο Χριστός είναι η σωτηρία, η οποία προσφέρεται σε όλους και σε κάθε χρονική στιγμή, αρκεί να το θελήσει ο άνθρωπος.

Επειδή όμως το άγιο Βάπτισμα είναι το εισαγωγικό μυστήριο και δι' αυτού γινόμαστε μέλη της Εκκλησίας, γι' αυτό η Κολυμβήθρα της Βηθεσδά συμβολίζει την Εκκλησία του Χριστού. Μέσα στην Εκκλησία υπάρχει διαρκώς η Χάρη του Τριαδικού Θεού και ιατρεύει τους ανθρώπους. Βηθεσδά θα πη οίκος ελέους και ακριβώς αυτό είναι η Εκκλησία.

Τα πάντα μέσα σε αυτήν είναι μυστήριο, γι' αυτό και γίνονται διαρκώς θαύματα. Και ένα «Κύριε ελέησον» που λέγει κανείς με πίστη γίνεται αιτία λήψεως της θείας Χάριτος. Η Εκκλησία είναι μια διαρκής Πεντηκοστή, μέσα στην οποία θεραπεύονται οι άρρωστοι και ανασταίνονται οι νεκροί. Αισθανόμαστε την Εκκλησία ως θεραπευτήριο, όπου θεραπεύουμε τις πνευματικές μας ασθένειες.

Με την ευκαιρία αυτή πρέπει να τονισθεί ότι κατά την περίοδο του Πεντηκοσταρίου γίνεται ανάγνωση του Ευαγγελίου του Ιωάννου του Θεολόγου στην θεία Λειτουργία. Αυτό γίνεται για δύο βασικούς λόγους.

Πρώτον, γιατί το τέταρτο Ευαγγέλιο στην πρώτη Εκκλησία προοριζόταν για τους πνευματικά τελειοτέρους Χριστιανούς, οι οποίοι είχαν καθαρίσει την καρδιά τους από τα πάθη και ήταν ικανοί να διδαχθούν τα μυστήρια της Βασιλείας του Χριστού.

Στο Ευαγγέλιο αυτό αναφέρονται λίγα θαύματα, που έκανε ο Χριστός, τα οποία συνδέονται με τα βασικά Μυστήρια της Εκκλησίας, είναι υψηλό Ευαγγέλιο, αφού παρουσιάζονται οι αλήθειες ότι ο Χριστός είναι ο Λόγος του Θεού, το Φως και η Ζωή των ανθρώπων.

Μελετώντας κανείς το τέταρτο Ευαγγέλιο αισθάνεται καλά αυτό που λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ότι ο Χριστός «Θεός ων προαιώνιος δι' ημάς και Θεολόγος εγεγόνει». **Ο Χριστός είναι ο πραγματικός Θεολόγος, διότι ως Λόγος του Θεού μας φανέρωσε το Όνομα του Θεού Πατρός και την Βουλή Του.**

Δεύτερον, διαβάζεται το τέταρτο Ευαγγέλιο αυτήν την περίοδο, διότι το Μέγα Σάββατο, όπως είναι γνωστό, γίνονταν οι ομαδικές Βαπτίσεις των νέων Χριστιανών. Οι πιστοί παρακαλούσαν όλη την Σαρακοστή για τους Κατηχουμένους και για τους προς το άγιο Φώτισμα ευτρεπιζομένους, ώστε να καθαρισθούν από τα

πάθη, να απαλλαγούν από τις μεθοδείες του διαβόλου και να λάβουν «φωτισμόν γνώσεως και ευσεβείας».

Το Βάπτισμα άλλωστε λέγεται Φώτισμα, γιατί οι άνθρωποι λαμβάνουν το πραγματικό Φως, τον Χριστό και είναι οι πραγματικά φωτισμένοι.

Άρα, οι Κατηχούμενοι περνούσαν από το στάδιο της καθάρσεως, κατά το οποίο διδάσκονταν να διακρίνουν τις ενέργειες του Θεού από τις ενέργειες των κτισμάτων και μάλιστα του διαβόλου. Αυτό γινόταν με την ανάγνωση των τριών πρώτων Ευαγγελίων.

Μετά το άγιο Βάπτισμα, αφού ελάμβαναν τον φωτισμό, μπορούσαν να καταλάβουν το βαθύτερο νόημα του λόγου του Θεού –ενωμένοι με τον Χριστό- γι’ αυτό αυτήν την περίοδο διαβαζόταν το κατ’ εξοχήν θεολογικό αυτό Ευαγγέλιο.

Ο εσωτερικός σύνδεσμος του Ευαγγελιστού Ιωάννου με τον Χριστό που φαίνεται και από το ότι έπεσε στο στήθος Του κατά το Μυστικό Δείπνο και με την Παναγία την οποία πήρε στο σπίτι Του σαν δώρο του Χριστού σε αυτόν, μας έδωσε αυτό το θεολογικό Ευαγγέλιο, που η Εκκλησία καθόρισε να διαβάζεται αυτήν την περίοδο, που πλέει στην αναστάσιμη χαρά.

Από όσα αναφέρθηκαν φαίνεται καθαρά ότι η πνευματική ζωή είναι μια διαρκής πρόοδος. Δεν υπάρχει τέλος στην πνευματική ζωή, αλλά διαρκής τελείωση. Ο άνθρωπος από την κάθαρση της καρδιάς, προχωρεί στον φωτισμό του νού και έπειτα εισέρχεται στην θεωρία (θέα) του Θεού, που δεν έχει τέλος.

Ο άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης λέγει χαρακτηριστικά: «Της αρετής εις όρος εστι, το αόριστον». Και αλλού λέγει: «Επί δε της αρετής ένα τελειότητος όρον εμάθομεν, το μη έχειν αυτήν όρον». Αυτή η πρόοδος έχει σχέση με την αίσθηση της αμαρτωλότητος και την βίωση της μετανοίας.

Ακόμη, η ανάγνωση του Ευαγγελίου έχει μεγάλη σημασία για την πνευματική ζωή, αλλά η κατανόησή του δεν εξαρτάται από την γνωσιολογική μας ικανότητα, αλλά από την πνευματική μας κατάσταση. Είναι ανάλογη με τον βαθμό φωτισμού που έχουμε.

Επίσης, η ερμηνεία του Ευαγγελίου προσφέρεται αυθεντικά από την Εκκλησία στα μέλη της και μάλιστα κατά την διάρκεια της θείας Λατρείας και στο πνεύμα της Λατρείας. Δεν μπορεί κανείς να δίνη αυθαίρετες ερμηνείες. Οι αιρετικοί δεν είναι δυνατόν να το ερμηνεύσουν καλά.

Επίσης, είναι φοβερό να έχουμε δεχθεί το Άγιο Βάπτισμα –το Φώτισμα– και όμως να μην έχουμε εισέλθει ακόμη στο στάδιο της καθάρσεως και να βασανιζόμαστε από την κατάσταση της ακαθαρσίας.

Παραμένοντας στην πνευματική Βηθεσδά, την Εκκλησία που είναι Οίκος Ελέους, έχοντας το πνεύμα της διαρκούς και φλογεράς μετανοίας, θα δεχθούμε την επίσκεψη του Θεανθρώπου Χριστού, που θα θεραπεύσει και θα φωτίσει την ύπαρξή μας.

Η ελπίδα μας, η σωτηρία μας, η δόξα μας είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός. Διά πρεσβειών των αγίων, των φίλων του Θεανθρώπου, μπορούμε και εμείς να θεραπευθούμε από την παράλυσή μας. Κανείς, απολύτως κανείς, άλλος δεν μπορεί να μας σώσει ούτε να μας βοηθήσει. Ο Χριστιανισμός στο θέμα αυτό είναι απόλυτος. Μόνον όσοι δέχονται αυτό το απόλυτο γίνονται τέλειοι.

Ο Μητροπολίτης

+ Ο Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος